

Bijbels perspectief

Woord van de week

Hebreeën 13:5

***Hij heeft gezegd: Ik zal u geenszins begeven,
Ik zal u geenszins verlaten.***

Wat een troostrijke en bemoedigende woorden die hier aan de lezer worden doorgegeven en dat vanuit de mond van de Heer zelf! Dat laatste betekent dat aan de autoriteit en het gewicht van de uitgesproken woorden niet getornd hoeft te - lees: *kan* - worden. Gods nabijheid is een zekerheid. Om die reden vervolgt de schrijver van de Hebreeënbrief: Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Here is mij een helper, ik zal niet vrezē; wat zou een mens mij doen?

Ondanks deze voor zich sprekende woorden zijn er talloze oprechte kinderen van God die niet echt vertrouwd zijn met de praktijk van de door de Heer hier uitgesproken belofte van de te ervaren nabijheid van Hem in het dagelijks bestaan. En toch was deze ervaring al aan de Psalmist van Psalm 121 bekend. Hij zag God als 'schaduw aan zijn rechterhand' en verkondigt dat voor de lezer als toegankelijk in vers 5. En wat te denken van Psalm 139 waar David in het vijfde vers van een soortgelijke ervaring getuigt en daarvan zegt dat het begrijpen daarvan hem te wonderbaar, te verheven is. Deze twee oud-testamentische voorbeelden toonden toen al aan dat God bemoeienis wil met de mens in zijn alledaagse leven van moment tot moment. Het mag een dusdanige ervaring worden dat je David kunt nazeggen: als ik ontwaak dan ben ik nog bij u (Ps. 139:18). Het laatste laat duidelijk een wisselwerking zien: God met ons, wij met Hem. Daar ligt de crux van de ervaring.

Hoewel er onder christenen terecht wordt gewaarschuwd om, als het gaat om het praktische van geloven, niet het accent te leggen op de ervaring, blijkt dit toch een duidelijk binnen de Bijbel in het geloofsleven voorkomende zaak. En dat zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Er is daar duidelijk sprake van een vertrouwelijke omgang met de levende God. Het is een onbetwistbaar gegeven dat zeker in onze tijd er in negatieve zin sprake is van een ervaringstheologie die niet alleen in evangelische kring steeds meer terrein lijkt te winnen maar ook binnen de reguliere kerken. Er zijn zelfs trainingen die je het 'in-de-nabijheid-van-God-komen' willen leren. Er worden zelfs aan oosterse religies verwante meditatieve technieken aangeprezen.

Dat wordt in de gekozen tekst en in de aangehaalde voorbeelden allerm minst bedoeld! De ervaring van Gods nabijheid mag een dusdanige zekerheid en ervaring zijn als gewoon ademen. Dat laatste doe je zonder specifieke technieken aan te leren. Zodra je je daarmee zou inlaten, kom je inderdaad op uiterst gevaarlijk terrein. Zoals hiervoor gezegd de crux ligt in het *in Hem zijn en blijven* en het dan omgekeerde weten dat Hij *in jou is en blijft*. De enige plaats die deze verbinding tot stand brengt, de connectie geeft, is Golgotha - wat neerkomt op niet meer mijn ik maar Christus. Is Hij mij in die zin alles? Dan zal ik het woord van de Heer als werkelijkheid ervaren. Wis en waarachtig!

Gebed

Drie-enig God en Vader, wie wat deze tijd aangaat de open ogen heeft, die ziet de door Uw Zoon voorzegde tekenen van de tijd versneld vervuld worden. Beperkingen qua geloof en vrijheid nemen sluipenderwijs toe en dat op ronduit slinkse wijze, maar wel zo, alsof het alles heel gewoon, ja, vanzelfsprekend lijkt. Hoe bemoedigend is dan de tekst voor deze week! Het mag stikdonker worden, ja de voorzegde nacht is komend waarin niemand werken kan, maar vast en zeker staat voor elk oprecht kind van U: De Here is mij een helper, ik zal niet vrezē; wat zou een mens mij doen? Het enige wat nodig is, is blijven in U en voortdurend waken voor het zijn van U in ons! Dan toont U zich voor ons 'de schaduw aan onze rechterhand'. Dat we onszelf opbouwen in dat allerheiligst geloof, door te wortelen in Uw Woord en gehecht te zijn door Uw Geest aan U Here Jezus, komende Koning, de Christus! Amen.